

men er iøvrigt af den Mening, at dette Mandskab bør have „en Lillægslønning for den ganske extraordinary Tjenestebyrde af 21 Dovesdage, som man paalægger det“, hvilken man tænker sig betalt med 10 Kr. pr. Mand. Det nye Princip, som synes at ligge i denne Beslutning, at der skal tilstaaes Solbater af Linien en Lillægslønning, naar nogen Tjenesteydelse kræves af dem paa en Tid, da de efter de almindelige Regler ville være hjemforlovede, forekommer Landsthingets Udvalgsflertal meget betænkeligt. Det maa betragtes som en ganske naturlig Ting, at de Artillerister, som have udlært, før de efter et nyt System indrettede Kanoner bleve anskaffede, men ikke have udtjent deres Børnepligt i Linien, lære at betjene det nye Skjts. Flertallet skal altsaa foreslaa Summen 237,955 Kr. 55 Ore under B. n. nedsat med 4,580 Kr.

Under H. „Udgifter til Hestehold“ er den under a. til Remontering forlangte Sum af 236,180 Kr. nedsat til 189,760 Kr., idet Folkethingssubvalgets Flertal „ikke har fundet tilstrækkelig Anledning“ til at anbefale den foreslaede Forhøjelse af 49,140 Kr. Da Antallet af Tjensteheste er loobestemt, og deres Pris ikke afhænger af Rigsdagens Voteringer over Finansloven, kan den til Remonteringen fornødne Sum kun være kalkulatorisk, hvorfor Udvalgets Flertal anser det ufornødent at stille Forslag om Summens Forhøjelse.

ad § 23.

Angaaende de Vædringsforslag, som Udvalgets Flertal finder det nødvendigt at stille til denne Paragrafs Konto C. i., C. i. I. og C. i. I. 2, henvises til § 26 Nr. 27.

ad § 24.

I Genhold til Flertallets Bemærkninger til § 2 foreslaas under Konto B. I. a. Summen 107,400 Kr. forhøjet med 1,400 Kr.

ad § 26.

Blandt de første 22 i denne Paragraf samlede Udgiftsposter skal Udvalgets Flertal kun opholde sig ved een.

Da den internationale Kunst- og Industriudstilling i Paris 1878 synes at vinde almindelig Tilslutning, vilde det efter vor Mening være meget beklageligt, om den danske Kunst og Industri savnedes. Men efter den Udtalelse, som foreligger fra en Del af vore større Industribevendte, og som muligvis er tiltraadt af mange flere, er det ikke at vente, at den danske Industri vil lade sig repræsentere, med mindre Staten vil bestemme sig til at bringe et større Offer derfor.

At der nylig er forelagt Sverrigs og Norges lovgivende Forsamlinger Forslag om betydelige Bevillinger (200,000 og 120,000 Kr.) hertil, har bevæget Kjøbenhavns Grosserer-Societet til at indgive et Andragende til Indenrigsministeren, om Regjeringen vil foreslaa en lignende Bevilling her, af hvilket Andragende der er meddelt Udvalget en Affrist. Flertallet anser det nu vel ikke for rigtigt at tage noget Initiativ i denne Sag, men det tror dog at burde lægge Regjeringen og Rigsdagen den paa Sinde.

Vi gaa nu over til de overordentlige Bevillinger, der ere forlangte af Krigs- og Marineministeren, og som i det oprindelige Finanslovsforslag findes under Nr. 21—41, men hvoraf det fra Folkethinget oversendte Forslag kun har bevaret den mindre Del.

Til overordentlige Forsvarsforanstaltninger havde Krigs- og Marineministeren begjæret i Alt 4,119,400 Kr. Heraf har Folkethinget kun bevilget 910,700 Kr., uagtet Ministeren har fastholdt sit Forlangende om et Beløb af 3,062,100 Kr. derudover. En saa overordentlig stor Forskjel mellem Forsvarsvæsenets Bestyrelses og den ene lovgivende Forsamlings Skjøn om, hvad der behøves til Landets Forsvar, maa opfordre den anden Forsamling til alvorlig at prøve saavel de opstillede Krav som de for disses Negtelse ansførte Grunde. Hvad Værd de ansførte Betragtninger end i og for sig maatte have, saa forsøge de i hvert Fald ikke at godtgjøre, at nogen af de forlangte Bevillinger er overflødig eller unødvendig. Efter at Regjeringen igjennem to Rigsdagssamlinger forgjæves har forsøgt at gjenneføre sine Forslag til overordentlige Forsvarsforanstaltninger, fordi Folkethinget, skjøndt det var enigt i at bringe betydelige Offre derfor, dog knytte sine Tilbud til Betingelser, som Regjeringen og Landsthinget ikke kunde gaa ind paa, saa havde Regjeringen kun